

Lov og Evangelium

Nr. 5

MAI/JUNI 2011

47. årgang

R. Payton Reid: «Rut og No' omni»

**«For dit du går, vil jeg gå (...). Ditt folk er mitt folk,
og din Gud er min Gud.» Rut 1:16**

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Rolfsnes, 5420 Rubbestadneset
Tlf. 53 42 92 14 – Mobil 412 45 598
E-post: magne.ekanger@bluezone.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Moldova.

Formann: Reidar Heian, Daleneveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 33 44 14 19/414 95 526
E-post: reidunar_heia@hotmail.com

Sekretær: Ingar Gangås,
Furstua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50 – Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Kari Mangelrød, Fossnes-
veien 13B, 3160 Stokke. Tlf. 33 11 24 05
Mobil 915 58 562 – E-post: bibelskolen@nll.no
Bankgiro: 3000 22 26193
Dansk bankgiro: (4665) 10639360
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: Fossnesvn. 13B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65
Bankgiro: 3000 22 26193
E-post: bibelskolen@nll.no

Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Pinse

Fortellingen om Rut (Rut 1-4) som ble gift med løseren Boas, og beretningen om lovgivningen på Sinai (2Mos 19-20), var to ulike tekster som ble lest under pinsefesten i Israel.

Pinse hviler på disse to søylene: «de ti bud» og ordet om «gjenløseren» – loven og evangeliet. Folket skulle minnes «grunnloven» fra Sinai, som ble gitt 50 dager etter påskefeiringen i Egypt (2Mos 12:2-3). Tordenen på Sinai og blodet på dørstolpene hørte med til pinse, ja, var selve grunnlaget for den.

Pinsefeiringen henger nøye sammen med påsken og påskelammet, og den hviler på de ti bud.

Jødene pinsefest var også en takkefest for grøden. Da førstegrøden var kommet i hus, sømmet det seg å takke Høstens Herre. Dette er et bilde på Jesus – «førstegrøden». Han er hvetekornet som måtte legges i jorden for å dø, men som døden ikke kunne holde på.

På Golgata møttes loven og evangeliet – Guds vrede og Guds kjærlighet – som i et brennpunkt!

Der har du grunnlaget for pinse.

Den Hellige Ånd – som ble utgytt på pinsedag – har som sin fremste oppgave å rette våre blikk på sonofferlammet, han som ble opptatt til himmelen – som vår stedfortreder.

I *ham* er frelse – i ham og ingen annen!

Fra pinsedag skulle dette forkynnes for *alle* mennesker! I.G.

Vår gjenløser

Av Ingar Gangås

«Da sa hennes svigermor til henne: Hvor har du sanket i dag, og hvor har du arbeidet? Velsignet være han som tok seg av deg! – Og hun fortalte sin svigermor hvem hun hadde arbeidet hos, og sa: Den mannen jeg har arbeidet hos i dag, heter Boas. Da sa No'omi til sin sønnkone: Velsignet være han av Herren, som ikke har tatt sin miskunnhet bort verken fra de levende eller de døde! Og No'omi sa til henne: Den mannen er en nær slektning av oss, han er en av våre løsere.»

Rut 2:19-20

Det var *hungersnød* i Israel som gjorde at Elimelek tok med seg sin kone, No'omi, og sønnene, Mahlon og Kiljon, for å reise til Moab. De var fra Betlehem – som betyr *brødhuset*.

Synden er farlig

Området de reiste til ligger øst for Dødehavet og var kjent for store beiteområder. Det har sitt navn etter stamfaren Moab, som ble født etter at eldste

datter til Lot gikk inn til sin far for å holde slekten i live.

Hva mer vet vi om Moab?

Moabittenes nasjonalgud var Kamos, som i likhet med avguden, Molok, krevde menneskeoffer. Barn ble ofret som brennoffer.

Da israelittene var på vei til løftelandet under Mose ledelse og nærmet seg Moab, ble moabittene slått av stor redsel. Kong Balak fikk den falske profeten, Bileam, til å forbanne Israel. Det lyktes ikke, men de forførte israelittene til *avgudsdyrkelse og utukt*.

I dommertiden var det stadig krig og fiendskap mellom Moab og Israel.

Profeten Jeremia kunngjorde dommen over Moab på grunn av deres store ondskap (Jer 48). Hele landet gikk til grunne.

Det var altså til et slikt ugudelig område familien Elimelek reiste. For Guds folk er det farlig å forlate sitt eget land, og sitt eget folk, for å leve i et område der synd og umoral flourer. I likhet med Lots historie – han som bodde i

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, mai/juni 2011

Pinse. Av Ingar Gangås	side 2
Vår gjenløser. Av Ingar Gangås	side 3
Omvend deg – nå! Av Ole Hallesby	side 6
Vår tids kristenhet. Dikt av Sigurd Brusdal	side 10
Curlingbarn. Av Gunnar Nilsson	side 11
Kristus – vår helliggjørelse. Ungdomsstykke av Erling Ruud	side 12
«...til Herren rett omvendt». Av Ragnar Opstad	side 14
Vekkelsen i Kina (II). Av Ingar Gangås	side 17

Sodoma – er også denne beretningen et eksempel på hvor farlig synden er.

Fortellingen om Elimelek og hans kone No'omi, deres to sønner og de to svigerdøtrene, har et åndelig budskap til oss. Her vil vi bare nevne:

Forlat ikke de helliges samfunn!

Det er godt for oss å være i nærheten av «brødhuset» når hungersnøden kommer.

Næring for gudslivet er livsviktig. Regelmessig husandakt og personlig bibelstudium er nødvendig for å overleve. Glem ikke «lønnkammeret»! Jesus bor i Ordet. Der vil han møte deg, både i enerom og i de helliges samfunn. Sitt ikke hjemme når det er møter og bønnemøter!

Ta med deg spørsmålet: «Hvor har du sanket i dag?»

Har du fått noe fra Guds ord i dag – å grunne på – slik at du kan leve av det, så du også kan dø på det når din time kommer?

Løseren Boas

No'omi og Rut *vendte om* fra Moab og kom til Betlehem. Gud ledet det slik at Rut fikk sanke aks på åkeren til Boas, som var en av hennes manns *løserer*.

3Mos 25:25 forteller hva som var en løserers oppgave: «Når din bror blir fattig og må selge noe av sin jordeiendom, da skal hans løser, hans nærmeste frende, komme og innløse det som hans bror har solgt».

Dersom en mann ikke hadde noen «løser», og heller ikke var i stand til å innløse eiendommen sin selv, skulle

han likevel få den tilbake i jubelåret. Hvert 50. år var det jubelår.

Boas hadde rett til å løse inn og kjøpe Elimeleks eiendom.

Jesus – vår gjenløser

Boas er et bilde på forløseren og gjenløseren, Jesus, som profeten Jesaja forutså skulle komme i det store jubelåret:

«Det skal komme en gjenløser for Sion og for dem som omvender seg fra overtredelse i Jakob, sier Herren» (Jes 59:20).

Derfor sier han også i Jes 47:4: «Vår gjenløser – hans navn er Herren, herskarenes Gud, Israels Hellige».

Ly under Jesu vinger

Rut, hedningekvinnen fra Moab, kom til Israel for å *søke ly under Guds vinger* (2:12).

«Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud» (1:16), var hennes trøst, og hun kunne ikke skille seg fra sin svigermor. Hennes bønn overfor Boas – løseren – var: «La meg finne nåde for dine øyne, min herre» (2:13).

Nåde for Guds øyne finner du bare i Jesus Kristus – gjenløseren. Under hans vinger er det redning, slik det er for kyllingene under vingene på hønemor. Det vil si: Jesus er kledningen du kan skjule deg i. Du skal slippe å flikke på din gamle drakt.

Dersom Den Hellige Ånd fikk åpenbare dette for deg, skulle det virkelig bli pinse.

HOVED- SOMMERSKOLE

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon

13. - 17. juli 2011

Bibelskolen på Fossnes

Vestfold

Onsdag

2000 Møte v/Sigbjørn Agnalt

Torsdag

1000 Årsmøte, andakt v/Lars Fossdal

1700 Familiemøte v/Steinar Kvalvik

2000 Møte v/Per Bergene Holm

Fredag

1000 Bibeltime v/Ingar Gangås

1130 Bibeltime v/Sigbjørn Agnalt

1700 Familiemøte v/Steinar Kvalvik

2000 Møte v/Jan Nilsson

Lørdag

1000 Bibeltime v/Per Bergene Holm

1130 Bibeltime v/Ingar Gangås

1700 Misjonsmøte v/Marcus Söderberg

2000 Møte v/Jan Nilsson

Søndag

1030 Møte v/Jan Nilsson

Bønnemøte kl. 08.30 hver dag

Talere:

Marcus Söderberg, Jan Nilsson, Steinar Kvalvik, Ingar gangås, Lars Fossdal, Per Bergene Holm og Sigbjørn Agnalt.

Påmelding og informasjon:

Sara og André Heian,
Tlf. 938 49 087/ 411 01 223
E-post: sara@heian.se

Informasjon: www.nll.no

Påmelding innen 1. juli for
stermerett, og betal gjerne stevne-
kontigent på tilsendt giro!

Unge og eldre er hjertelig velkomne til samling om Guds ord !

Omvend deg – nå!

Av Ole Hallesby

«Mens de gikk videre på veien, sa en til ham: Jeg vil følge deg hvor du så går! Jesus sa til ham: Revene har huler, himmelens fugler reder, men Menneskesønnen har ikke det han kan helle sitt hode til. Men til en annen sa han: Følg meg! Han sa: Herre, la meg først få lov til å gå bort og begrave min far. Men Jesus sa til ham: La de døde begrave sine døde. Gå du av sted og forkynn Guds rike. Det var også en annen som sa: Jeg vil følge deg, Herre. Men la meg først få lov til å si farvel til dem der hjemme. Men Jesus sa til ham: Ingen som legger sin hånd på ploegen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike.» Luk 9:57-62

De møtte Jesus

Det er ikke meget vi hører om disse tre. Vi får ikke engang høre deres navn. Heller ikke hvordan det gikk med dem. Men vi skal treffe dem igjen en gang for den hvite trone. Og enten de ble frelst eller gikk fortapt, skal vi få se at det viktigste blad i deres livs historie ble skrevet den dagen. For da møtte de Jesus.

«Mens de gikk på veien», står det. Et uforglemmelig stykke vei. Og en uforglemmelig vandring i samtale med Jesus.

Mange ønsket at de hadde levd den gangen. For de mener at da hadde det vært lettere å bli en kristen. Det ønsket tror jeg ikke er vel betenkt. Det

Finnes det en fortapelse? Dette spørsmålet dukker av og til opp i media. Når NRK berører temaet, får det dessverre oftest en vinkling som gjør at evighetsalvoret svekkes, ja, til og med gjøres til underholdning. Noen ganger har opptaket av et par setninger – og kun disse – fra professor Ole Hallesbys såkalte helvetespreken (holdt i NRK radio 25. januar 1953) blitt avspilt. Dette er å gjøre den gamle indremisjons-høvdingen urett.

Her får du talen i sin helhet. Den muntlige formen er beholdt. Hallesby utøvde virkelig bibelsk sjelesorg, og talte slik at det ble reaksjoner rundt omkring i landet. Mange vitnet i ettertid at nettopp denne talen var starten på at de kom til liv i Gud.

Dessverre får ikke «radio-menigheten» høre slik tale lenger...
Red.

var sikkert vanskeligere å gi seg i Jesu følge den gangen enn det er i dag.

Og det er ingen vanskelighet å treffe Jesus nå. Han kommer mens vi går på veien og begynner å tale med oss. Vi bad han ikke om noen samtale, men han kom likevel.

Jeg er glad for å tenke på at det ikke finnes en eneste av mine tilhørere som ikke Jesus har hatt i tale. Hvordan kan

jeg vite det? Det vet jeg fra Bibelen. Der ser jeg hvor stor og god Gud er. Han har påtatt seg å sørge for at ikke en av oss kommer i den evige fortapelse uten at han har talt ut med oss. Og det så tydelig at vi vet hvem som taler med oss og hva han vil.

Du har møtt Gud

Min kjære uomvendte tilhører: Du har opplevd meget mer med Gud enn du har fortalt til noe menneske. Du har opplevd merkelige stunder kanskje midt i ditt daglige mas og jag, hellige stunder. Du hadde ikke ønsket dem, men du kunne ikke hindre dem. Det var Gud som rørte ved din tankeløse og lettsindige sjel. Og da var det som skjell falt fra dine øyne. Du så hele ditt liv i en helt ny belysning. Det var nederlag og svikt hele veien. Og du kjente det som om grunnen sank under dine føtter og det kom over deg en brennende lengsel.

Etter hva? Jeg vet det. Du lengtet ganske enkelt etter Gud, etter å legge ditt trette hode og ditt syke hjerte inn til Gud. Han som har skapt deg, og forløst deg og kalt deg og fulgt deg.

Da så du det så tindrende klart, ikke noe menneske behøvde å si deg det: Jeg får det aldri godt, før jeg får det godt med Gud. Men da så du en ting til like klart: Jeg får det aldri godt med Gud før jeg får gjort opp med Gud.

Evighetsalvoret

De tre vi leste om i teksten, det er flere trekk i fortellingen som viser at de var godhjertede og snille, men

Møter

Juni

2. Stevne, Lensvik (Kristi Himmelfartsdag) Steinar Kvalvik
2. Stevne, Årnes (Kristi Himmelfartsdag) Lars Fossdal m.fl.
12. Pinsemøte Sannidal
Sannidal kl. 15 Martin Fjære

Juli

10. Randaberg kl. 11 og 19

tilbøyelige til å vike unna. De hadde gode forsetter og planer, men valget var de redde for, særlig å velge straks.

Jeg taler sikkert til mange i kveld som vet de er uomvendt. Du vet at om du stupte død ned på golvet i dette øyeblikk, stupte du like i helvete. Du vet at du ikke kan og ikke vil dø slik du er nå. Du må bli omvendt innen du dør, men du vil ikke omvende deg nå.

Vet du at også satan preker omvendelse? Ja, han preker ofte med tekst fra Bibelen. Da han fristet Jesus i ørkenen, begynte han med å si: Det står skrevet. Og så siterte han et helt vers fra Det gamle testamente.

Ikke nå, men siden

Når han preker omvendelse, sier han: Det står skrevet at du må omvende deg, ellers kommer du i helvete. Men – sier han – det haster jo ikke slik predikantene alltid forteller. Dette er sikkert satans fineste list.

Han får menneskene til å tro de vil omvende seg – siden. Det gir dem mot til å leve uomvendt. Hvordan kan du

som er uomvendt legge deg rolig å sove om kvelden. Du som ikke vet om du våkner i din seng om morgenen eller i helvete?

Jo, ganske liketil: Fordi du vil omvende deg siden.

Kunne du spørre dem som nå er i den evige fortapelse om de ikke hadde villet omvende seg, tenker jeg de fleste ville svare: Jo, det ville vi. Men hvorfor gikk dere da fortapt? Vi ville aldri omvende oss nå, men siden.

Hør nå hvordan Jesus preker omvendelse. Det er det denne tekst sier tydeligere enn de fleste andre. Jesus sa til dem begge: – Følg meg. Og begge svarte «ja». Men begge to føyde til: – la meg først – altså siden. Nei, sa Jesus, ikke siden, men nå.

Nå eller aldri

Synes du Jesus var hard mot disse? Den ene ba om å få si farvel til dem hjemme, og den andre ba om å få gå hjem å begrave sin far. Ja, du kan godt si at Jesus var hard.

Kjærligheten er hard, når den ser at den elskede er i dødsfare uten selv å ane det. Jesus så at for disse to gjaldt det nå eller aldri. Og da forlangte han en avgjørelse på flekken.

I kveld står jeg her i Kristi sted. Du synes det er dristig tale. Ja, jeg ville aldri våge å si det hvis det ikke sto i Bibelen: Vi er sendebud i Kristi sted.

Og nå skulle jeg be deg i Kristi sted omvende deg nå der hvor du sitter. Ja, sier du, men det kan vel ikke gå så fort og lettvindt? Til det vil jeg svare med et bilde.

Sett at du ble alvorlig syk i natt. Du fikk fatt i lege. Han sa det var akutt blindtarm og at du måtte opereres øyeblikkelig. Nei, sa du, jeg vil ikke opereres. Da dør du, sa legen. For sprekker den blindtarmen, forgifter du bukhinnen, og så dør du.

Ja vel, så ville du opereres. Da du kom på sykehuset, hva tror du overlegen ville spørre deg om? Om du forstod deg på blindtarm? Ikke et ord. Om du forsto deg på operasjon? Ikke et ord.

Han ville bare vite én eneste ting: Om du ville bli operert eller ikke. Og ville du, var det han som skulle utføre handlingen.

Jeg skal si deg hvor mye du har med denne operasjonen å gjøre:

Du ligger på operasjonsbordet som et levende lik. Man bedøver deg så grundig at du ikke vet eller føler noen ting. Og for å være helt sikker på at du ikke skal gripe inn i operasjonen, binder han hendene og føttene på deg. Det er han som opererer, du blir operert.

Her ser jeg som i et lynglimt hvordan det går til å bli frelst. Det er Jesus, sjelens lege som frelser deg. Han behøver ingen hjelp av deg. Men du må avgjøre om du vil, om du vil bli operert.

Noe Gud ikke kan

Vet du at det er noe Gud ikke kan gjøre for deg? Han kunne bli menneske for din skyld. Han kunne lide for deg, og han kunne dø for deg, men han kan ikke velge for deg. Det må du gjøre selv.

Men merk: Det er ikke ditt valg som omvender deg, like så lite som

Nytt fra Bibelskolen

Dugnadsdager

Sommeren står for døren og det er behov for å gjøre område og bygninger klare for arrangementene.

Vi planlegger to dugnadssamlinger, den første 20.-21. mai og den andre 17.-18. juni

Alle kan hjelpe til, og det er oppgaver som passer enhver, for menn og kvinner, både inne og ute. Det blir matservering.

Hvis du har anledning til å komme; ta kontakt med *Martin Fjære* på tlf. 979 89 427 og meld deg på, slik at han kan planlegge og fordele oppgavene!

Økonomi

Vi har hatt store utgifter til personalbolig og møtesal. På grunn av mange og store gaver ble det bare behov for å ta opp én million i banklån. Vi vil nytte anledningen til å takke alle som har bidratt med gaver og kollekter!

Ny brannvarslingssentral og oppgradering av flere meldere, samt pålegg om fornying av det elektriske anlegget, har tært på likviditeten, slik at vi nå er på etterskudd i forhold til regninger og lønninger. Et privat lån har likevel gjort det mulig å betale alt i tide så langt. *Per Bergene Holm*

det på sykehuset er ditt valg som opererer deg. Overlegen opererer, men han må ha ditt «ja». Det er Frelseren som frelser deg.

Fra det øyeblikk du legger deg i den store leges hender, er du allerede frelst. For å bli frelst behøver du nemlig bare å være en synder som ingen synd vil skjule, men må gå til Jesus med all din skyld og skam. I det øyeblikk du gir ham ditt «ja», gjør han underet med deg: Gir deg del i sin fullbrakte frelse.

Han brer syndenes forlatelse utover deg og hele din fortid. Så gir han deg det du sårt lengter etter, han gir deg fred. Fred med Gud og fred i din samvittighet, fred i livet og fred i døden. Og så gir han deg et nytt sinn som vil angre og bekjenne alt det du vet er

synd og vil kjempe mot alle dine kjære skjødesynder.

For syndere

Her er særlig et ord til deg som sitter med en spesiell blodrød synd du engang begikk, og som synes å stenge enhver vei til Gud for deg. Hør Guds eget ord: «Jesu Kristi Guds sønns blod renser fra all synd».

Min viljesvekkede og ubesluttomme tilhører: Nå har du tenkt og grublet og lengtet lenge nok etter Gud. Nå må du handle. Gi deg nå Gud i vold og ta oppgjøret med ham i dag. Og ta så i morgen oppgjøret med dine venner. Si dem at dine synder er blitt deg så uutholdelige at du ikke kan leve uten Guds uforskyldte nåde. Amen. L&E

Vår tids kristenhet

Melodi: Jeg er en kristen

På sangens toner vil jeg frembære de tanker som i mitt hjerte bor –,
mot Herrens Ånd vil jeg lydlig være, og vise troskap mot Skriftens ord.
Vi ser jo klart at den tid er kommen, som varslet er i Guds eget ord –
Ja, slekten modnes for trengselsdommen, som snart vil gå over syndens jord.

Hvor få er de som på pilgrimsferden vil bli for Herren et ærens kar;
for mange skikker seg lik med verden, i fremmed åk de med vantro drar:
– Mot strømmen har de ei mot å vandre, de velger seile i medvinds bris,
i alle ting være lik de andre, og bare leve på verdens vis.

I pakt med tiden skal allting være, for Skriftens livsnormer passer ei,
man tåler ikke den sunne lære, men velger gå sine lysters vei.
Og mann og kvinne skal være like, i stand og stilling, antrekk og klær:
Der brytes lover i Åndens rike, med Skriftens lære i strid man er.

Og kristennavnet vil mange bære, men har i verden sin hjertes katt.
Ja, Ånden sier det så skal være, den siste time av tidens natt.
Nå har man kunnskap og teorier; et skinn av gudsfrykt foruten liv.
Ja, hvor er kraften som helt befrier; fra syndens trældom og tidsfordriv?

Nå har man klubber og kosestunder og underholdning med lek og spill,
mens verdens fyrste sin list utgrunner og fører menneskesjeler vill.
Man spør ei etter de gamle stier; men blir beseiret av tidens ånd,
og stadens vektere bare tier – mens verdsligheten tar overhånd.

Ved TV-skjermen der sitter mange, for denne «husgud» de har fått kjær;
der sinn og tanke blir tatt til fange, mens Helligånden bedrøvet er.
Å hvilket jag etter gunst og ære og alt forgjengelig stas og prakt,
der skatten er; vil ditt hjerte være, det har vår Herre og Frelser sagt.

Og noen mener de er på vandring mot Himlens herlige paradys,
men har ei opplevet sinnsforandring, de ble blott kristnet på kunstig vis.
Å tro på Jesus og seg omvende det er jo Skriftens anviste vei,
ja, for å oppnå en salig ende, – en annen mulighet finnes ei.

Sigurd Brusdal, «Lov og Evangelium» 4/1994

Curlingbarn

Av Gunnar Nilsson

Curlingbarn – resultat av overbeskyttelse

Den danske psykologen Bent Hougaard innførte i 2001 begrepet *curlingforeldre*. Med det mente han at foreldre i stadig sterkere grad feier vanskelighetene under teppet og forsøker gi barna en perfekt barndom. Hva blir resultatet? Jo, barna mister respekten for sine foreldre og blir ikke – som man skulle ønske – takknemlige og trygge.

Mange velmenende foreldre gir barna en overbeskyttet og overdrevent trygg barndom. Hva er alternativet – dersom vi er blant dem som har mulighet til å gi denne overbeskyttelsen? Har vi noe valg? Vil det ikke oppfattes som at jeg som forelder elsker barnet mindre dersom denne overbeskyttelsen mangler? Videre – hvilke konsekvenser får denne curlingomsorgen for barna?

«En overbeskyttet oppvekst er en av de miljøfaktorer som i følge flere undersøkelser kan settes i sammenheng med at man senere i livet utvikler så vel angstsyndrom som spiseforstyrrelser og visse personlighetsforstyrrelser» (David Eberhard i boken «I trygghetsnarkomanenes land»). Overbeskyttelsens konsekvenser er særskilt tydelige når det gjelder angstsyndrom og personlighetsforstyrrelse (borderline). Barnet makter ikke «normal motgang» senere i det voksne liv. Da kan resultatet bli for eksempel borderline (uten grenser).

Vel – her skulle vi lære noe også når det gjelder *åndelig* fostring og sjelesorg. Det går nøyaktig like bra å være curlingforeldre i kristen sammenheng – rydde bort alle vanskeligheter og overbeskytte. Ikke minst kan dette få katastrofale følger når det gjelder overbeskyttede, åndelige «vidunderbarn», som alltid får trøst og klapp på skulderen. De vokser opp til store trær. Men store trær knekker når stormen kommer, mens de små brekker ikke. De bare bøyer seg for seinere å reise seg opp igjen.

*Det er nog bra att vara liten
när stormarna viner ock far.
När de stora, väldiga falla,
man kan få ha livet kvar.*

Fra «Stormen» av Helena Hedqvist

Guds oppfostring

Når vi leser i Bibelen og ser hvordan Gud oppfostrer sine profeter, er det så totalt forskjellig fra nåtidens ovennevnte og vanlige modell som man kan tenke seg. Gud kunne ikke bare ta Moses direkte vekk fra livet som prins og gjøre ham til den lederen som skulle føre folket sitt på vegen til det lovede landet. Det var først nødvendig med 40 år i ørkenen! Døperen Johannes vokste opp i ørkenen. Amos var hyrde, et veldig hardt og lite ansett arbeid. De hadde virkelig hatt både en lang og kampfylt tilværelse som forberedelse,

Kristus – vår helliggjørelse

Ungdomsstykke av Erling Ruud

Helliggjørelse! – Selve ordet forteller oss at vi ikke av oss selv gjør oss hellige, men at vi gjøres hellige. Også vår helliggjørelse er en gjerning av Gud i oss (1Kor 1:30): «For det er hans verk at dere er i Kristus Jesus, han som for oss er blitt visdom fra Gud, rettferdighet og helliggjørelse og forløsning».

Når gartneren beskjærer trærne for at de skal bære mer frukt, er det ikke treet som handler. Når Gud gjennom motgang og gjennom legemlig og åndelig prøvelse handler med oss, er det for at vi skal bli hellige. Han handler med oss som gartneren med treet, for at vi skal bære mer frukt.

Det fortelles at de som steller med store palmehager, legger tunge steiner i kronen på de små trærne, slik at de både blir bøyd og vokser langsomt. Hensikten er at de skal bli så sterke at grenene kan tåle å bære mye frukt uten å knekkes.

Når vi møter det vanskelige og tunge som unge, er det Guds hensikt å gjøre oss hellige. Vi har så lett for å sette alle verdens ting, alle oppgaver

og mål i denne verden, som nummer én i vårt liv. Gjennom prøvelser og lidelser mister vi tilliten til de ytre ting, og vårt sinn henger ikke så fast ved dem lenger.

Å være hellig er en *hjertets* sak. Bare Gud kan gi oss et hjerte som er utskilt fra verden, som hater det onde og urene og syndige, og som er innviet til Gud slik at Guds vilje blir enerådende.

Vi kjenner Kristus som vår helliggjørelse på at han holder oss tilbake hver gang vi vil ta det lett med synden, hver gang vi vil leke litt med «ilden». Jo større plass Kristus får i vår tanke og i hele vårt sinn, jo sterkere kjenner vi synden som noe fremmed og ondt. Ingenting gjør oss så hellige som å tenke på Jesu lidelse og død for oss.

*Jeg elsker det lutende hode
bedekket av angstsved og blod.
Og aldri, nei aldri jeg våget
Å synde når det for meg stod.*

Fra andaktsboken «I lyset»,
Lutherstiftelsens forlag, 1939

og de klarte siden «motgangen» takket være Guds oppfostring.

I dag er det mange som ikke klarer motgang, og det finnes årsaker til det. Man har fått sine sjelesørgere og ånde-

lige oppdragere fra den myke linjen, fra curlinglinjen, fra trøstelinen. Man har hovedsakelig fått oppmuntring, trøst og berømmelse. For det er jo det vi hovedsaklig synes vi trenger. →

Hvordan kan vi sammenfatte de falske profeter og deres budskap? Jo, det var trøst for menneskene. «Fred, fred – alt står vel til med deg!» De sanne profeter hadde også et budskap av en helt annen art, som var lovens tale. Det skal nok forkynnes trøst. Gud er «all trøsts Gud», og hvem kunne ikke trøste som Jesus? Men ikke *bare* trøst, og ikke i *alle* situasjoner. Vi minnes Jesu ord til Peter: «Vik bak meg, satan!»

Et barn – også et åndelig barn – behøver å vokse opp med fare og motgang i passende mengde om det skal bli sunt, våkent og motstandskraftig. I dag ser vi mange åndelige ledere og forkynnere som viser samme symptom som ved borderlineforstyrrelser når motgangen rammer dem. De har vent seg til berømmelse, at de selv har rett, de har jo alltid blitt trøstet, og når det så kommer motstand, er alt bare de andres feil. Man omtolker virkeligheten. Jeg tror dette er en av vår tids åndelige katastrofer: en feilaktig åndelig oppfostring! Mange tar nå direkte avstand fra, ja, er nærmest forskrekket over hvordan somme predikanter i tidligere tider behandlet de yngre som skulle begynne. Ja, for det var jo virkelig kjærlighetsløst! Kan det tenkes at de hadde større visdom enn vi? Oppfostrer vi «bamse-kristne», men uten «dunderhonning», som bare i teorien tror mennesket er ondt innerst inne?

Den ettertraktede rettferdighet – og virkeligheten

I dag ser vi allerede i førskolen hvordan man smigrer og forsøker å ta

bort «motgang». Alle får være Lucia, ingen blir satt til side. Så lærer man barna at i livet er alle like. Man lærer dem at livet er rettferdig, alle får like mye. Men livet er ikke «rettferdig», slik vi tenker. Alle får ikke likt. Det er en viktig lærdom for alle. Motgang og urett rammer oss alle i livet. Det er bare slik. Hva skal vi gjøre? Ja, vi får bare la det ligge og gå videre.

Men i dag er det umulig for mange å la det ligge og gå videre. Man strir heller for sin personlige rett, og går til avisen og benytter alle sammenhenger til å klage, og man klarer ikke å legge det bak seg. Så bærer man det med seg videre. Det blir som en verkebyll som stadig gjør kronisk vondt. Det er noe man ikke *kan* forlate. Problemet er at en er blitt krenket. Vi ser det når det gjelder verdslige ting, hvordan anmeldelser av alle slag strømmer inn og man går til avisene for å få rett. Det behøver ikke å være galt alltid, men det har blitt mønsterverdig nå for tiden å ta til motmæle for å hevde sin rett og få oppreisning.

Dessverre er det likt i åndelige sammenhenger. Urett kan ikke bare glemmes. Man er krenket. Det har satt seg fast. Lignelsen om den ubarmhjertige medtjeneren har kanskje aldri vært mer aktuell enn i vår tid. Det beror på to ting: Man har ikke sett størrelsen på sin egen skyld – bare i teorien. Så har man brukt forstørrelsesglass på sine medtjeneres skyld mot seg selv. Det store egoet hersker, overbeskyttet og rettferdiggjort!

«...til Herren rett omvendt»

Av Ragnar Opstad

«Å, hvilken ære, For tanken alt for stor; Hans barn å være Som i det høye bor! Når jeg er blevet Til Herren rett omvendt, Fra verden revet, Med Jesus rett bekjent, I himlen skrevet Med Lammets røde prent!»

(Hans Adolph Brorson, 1739. Sb 134:1)

Erfaring om vår fortapte tilstand

Vi kan ikkje bli frelste utan ved ein ny fødsel, ein åndeleg fødsel. Og dette igjen kan ikkje skje utan at vi får gjera erfaringar om vår eigen fortapte tilstand.

«Da en ugudelig jeg blevet var, Utfattig sjel som intet i seg har, Da fikk jeg se det blod på korset rant Og lækedom for sjelesmerten fant» (Marius Giverholt, 1874. Gml. sb 218:2).

Dersom dette ikkje blir ei personleg erfaring, kjem vi aldri lenger enn til å stasa opp og kristna den gamle Adam, dvs. vår eigen fortapte natur. Det var ikkje berre farisearane på Jesu tid som gjorde det. Det skjer sikkert like mykje i dag når omvendinga berre blir gjort til ein viljesak, og «kristenlivet» til ei arbeidsteneste for «Herren». Men Herren må først og fremst få tena oss!

Lovens gjerning i omvendinga

Vi høyrer til ei fortapt slekt – utan at vi verkeleg forstår kva det betyr! Difor må Herren lata oss erfara og bli det vi i *teorien* veit at vi *er!* Til det brukar han loven. Loven stiller nærgående

spørsmål om vi er «blevet til Herren rett omvendt». Han vil vita om du angrar rett og nok, om trua er som ho skal. Dersom ikkje alt er som loven vil ha det, seier han at du er ingen rett kristen; medan du trur at det du manglar, dekkjer Guds nåde over. Slik er det ikkje. Anten må du gi loven det han krev – eller så må det bli *alt* av nåde.

Loven er gitt oss for at «kvar munn skal verta attlaten og heile verda verta skuldig for Gud» (Rom 3:19).

Loven er gitt for å ta vårt liv! «Eg døydde», seier Paulus i Rom 7:10.

Då fór heile «kristendomen» hans! Slik hadde det gått også med tollaren i templet, i motsetning til farisearen, som med «Guds hjelp» hadde fått orden på sitt «kristenliv».

Under loven

Korleis har den det som ikkje har gått fallitt på sin eigen kristendom? Jau, det er om å gjera å ha det rett med Gud! Når det kjem ransakande forkynning, gjeld det å få det som blir forkynt til å stemma overeins med sin eigen tilstand. For gjer det ikkje det, blir det så vanskeleg, og tvilen kjem og gjer ein uroleg. Difor er det tryggast å styra unna slik forkynning.

Den som har det slik, vil verja sin kristendom og kristenliv mest som sitt eige liv. Han vil verja si omvendning, si tru og alt det han meiner Herren har gjort i livet hans. For blir dette teke

Marcus Söderberg

kom hjem fra Moldova 27. mars. Han har vært ute i to perioder på tre ukers varighet denne våren på grunn av familiesituasjonen.

Under Per Bergene Holm og Reidar Heians besøk i Moldova i mars, ble det i samråd med Marcus, og Vladimir Moser (leder for den lutherske kirken), besluttet at det nok er best for Ida og Marcus å bli

boende i Sverige. De har hus i Nybro, i nærheten av Kalmar, i Sør-Sverige. Marcus kan i første omgang tenke seg et praktisk arbeid i Sverige, og er åpen for å reise som forkynner etter hvert. Han har også uttrykt ønske om at han gjerne vil besøke Moldova igjen – når det måtte legges til rette for det. La oss fortsatt huske familien – og arbeidet i Moldova – i bønn til Herren!
Sekr.

frå han, ja, så er han jo ingen kristen lenger! Saka er berre at han truleg aldri har vore nokon kristen!

«For den som vil berga livet sitt, skal missa det. Men den som misser livet sitt for mi skuld, skal finna det!» (Mat 16:25).

Lovens gjerning i kristenlivet

Korleis kan eg tru det føreheld seg slik som skildra ovanfor? Fordi eg har nokre erfaringar frå mitt eige liv! Dessutan bur det framleis ein farisear i mitt eige bryst, som igjen og igjen prøver å setja meg i stand til å bli nåden verdig! Så må loven på nytt riva ned det kristenlivet eg prøver å få til. Så står eg ribba tilbake og undrast: Er det nåde å få for ein som manglar alt?

All ære til Jesus

På nytt og på nytt må vi erfara dette, for vi vil så gjerne vera gode kristne. Så langt er det rett nok. Men Jesus har frelst oss som dei fortapte syndarane vi er, og som slike skal vi få ta imot hans frelse. Då ærar vi Jesus, for då får han heile æra for frelseverket.

«For medan vi endå var vanmektige, døydde Kristus til fastsett tid for ugudelege» (Rom 5:6).

«For vart vi forlikte med Gud ved at Son hans døydde, då vi var fiendar, skal vi så mykje meir verta frelste ved hans liv, etter at vi vart forlikte» (Rom 5:10).

Følgjande Luther-sitat er henta frå «Samlede Skrifter» på dansk av Carl Olof Rosenius:

«Jeg kan aldri få troen ren og saken klar, med mindre jeg forestiller meg at jeg er uten alt nådens verk i sjelen – uten omvendelse, anger og tro – og forlater meg kun på Kristus, at han har gjort og gjør allting for meg».

«Nå er det vel der oven, Jeg intet enser her. Se oppfylt er nå loven, og gaven given er! *Den tid vi var uvenner, Vår Gud forsonet blev*, Om enn jeg intet kjenner, Jeg tror Guds gavebrev» (Carl Olof Rosenius, 1844. Sb 283:7).

Er det i denne budskapet du har – eller finn – di trøyst, er du «til Herren rett omvendt».

L&E

SOMMER- SKOLE

Norsk
Luthersk
Lekmannsmisjon

4. - 7. aug. 2011

Laberget leirsted, Skogn

Torsdag

2000 Møte v/Erik Trans

Fredag

1000 Bibeltime v/Karl Notøy
1130 Bibeltime v/Lars Fossdal
1700 Familiemøte v/Dag Rune Lid
2000 Møte v/Erik Trans

Lørdag

1000 Bibeltime v/Lars Fossdal
1130 Bibeltime v/Erik Trans
1700 Familiemøte v/Dag Rune Lid
2000 Møte v/Lars Fossdal

Søndag

1030 Møte v/Erik Trans

Bønnemøte kl. 08.30 hver dag.

Talere:

Erik Trans, Karl Notøy,
Dag Rune Lid, Lars Fossdal

Påmelding og informasjon:

Marianne og Jan Ove Heggdal
Mobil 411 61 925 (Marianne)
Mobil 918 31 475 (Jan Ove)
Telefon 74 40 74 54
E-post: joheggdal@c2i.net

Informasjon: www.nll.no

Vær ute i god tid med
påmelding, og betal gjerne stevne-
kontigent på tilsendt giro!

Unge og eldre er hjertelig velkomne til samling om Guds ord !

Vekkelsen i Kina (II)

Av Ingar Gangås

Foreldreløs misjon

Vi siterer fra Asbjørn Aaviks bok, «Grotid i storm – krigsår i Kina» (Lunde forlag 1982): «Denne betegnelse (Orphan Mission) sprang frem i Amerika etter krigsutbruddet i Europa. Kontakten mellom sendeland og sendebudene ute på de mange misjonsmarkene i Asia og Afrika opphørte plutselig. Ikke bare brevkontakten. Pengeforsendelser ble umuliggjort. Ingen, verken hjemme eller ute, ante hvor lenge kontantreservene på de forskjellige feltene ville vare.

Også Norge ble kastet inn i denne krise. Ved den tid hadde for eksempel Misjonssambandet bare den ene misjonsmark – Kina. Her nå også Manchuria, som jo var og er en del av det store Midtens rike. På feltet vårt i Sentral-Kina var antallet norske, barna inkludert, over hundre. Med hensyn til

underhold var vi jo helt avhengige av vårt sendeland, Norge. Nå var det plutselig brudd, og ingen visste hvor lenge dette ville vare.

Misjonærene møttes ganske snart til et samrådsmøte – ekstrakonferanse. Under dette samværet våren 1940 ble forskjellige ting helt klare for oss, blant annet dette:

De tyske myndighetene i et okkupert Norge ville ikke tillate pengeforsendelser ut av landet. Dette kom også til å gjelde misjonsselskapene. Jeg husker godt at etter en lang samtale om finansene, ble misjonærflokkene enig om å skjære ned sin lønn ganske sterkt. Vi visste det ville bli vanskelig med så lavt underhold, men noe drastisk måtte til. Misjonen hadde fortsatt ansvar for mange nasjonale medarbeidere, institusjoner og mye annet. Feltets bankreserve i Shanghai var heller ikke stor.

For meg personlig, siden det jeg her skriver ned er minner fra år som forsvant, betød dette ganske mye. Vårt familieunderhold fikk Ragna utbetalt i Norge. (Hun, og deres fire døtre, ble forhindret fra å komme etter til Kina p.g.a. krigen. *Red anm.*) Under oppholdet i Kina hadde jeg et utetillegg. Nok for meg til å leve av. Men nå ble det heller lite, husker jeg. I tillegg til de økonomiske vansker vi nå gikk inn i, kom også dette: I løpet av noen år var det i en stor bank i Shanghai satt inn penger til et såkalt «krisefond», med

I forrige nummer av bladet fikk vi høre om starten på en dyptgripende vekkelse i Kina. Herjingene til «Den røde hær» var store. Krigen med japanerne skapte stor usikkerhet. De norske misjonærene satt «fanget» i fremmed land – uten pengeoverføringer og kontakt med hjemlandet. Først i 1946 kunne de siste elleve reise hjem, etter 8–11 års atskillelse fra sine kjære i Norge.

tanke på det vi nå sto ansikt til ansikt med. Nå hadde vi nettopp fått beskjed fra banken om at da japanerne inntok denne byen, hadde de «frosset» alle konti – også vår. Så denne reserve, nå som vi trengte den, var i fiendehender.

Etter samrådsmøtet dro vi tilbake til våre respektive arbeidsområder. Og gikk på en måte inn i en ny situasjon – av grunner nevnt ovenfor.

For min egen del hadde jeg vært foreldreløs fra jeg var elleve år gammel. Uten far fra jeg var seks. Så det å være foreldreløs var i grunnen ikke ukjent. Men nå kom jeg tilbake til det på en helt ny måte».

En kongegave

Men han som er Høstens Herre og Kongens Konge glemte ikke sine utsendinger. Først ledet han nordmenn bosatt i Amerika til å samle inn midler. En av Norges mest kjente forkynnere fra den tiden, Johannes Daasvand, var i USA da Norge ble okkupert. Han tok initiativet – sammen med flere andre – til en storstilt innsamlingsaksjon. Disse midlene ble sendt via en hjelpeorganisasjon som etablerte seg i Chungking i sør-vest-Kina. Det ble «krigshovedstaden», hvor også president Chiang Kai-shek holdt til. Så langt sør kom aldri japanerne.

Vi minner om...

pinsemøtene på Høyland, Langli, Mosvik, Ueland og Skjæveland.

Annonse i forrige nummer av bladet.

Kong Haakon, som var i London, oppfattet hvor alvorlig den økonomiske situasjon for misjonærene var, og sørget for å sende dem en større pengegave. Vi lar misjonær Aavik fortelle videre:

«Det kom et brev fra vår regjering i London som lyste opp i en mørk og litt trist tid – ikke bare grunnet penge-gaven, som kom så vel med – kanskje enda mer den omsorg og omtanke brevet forteller om. Skrivet, sendt til vår tilsynsman, gjengis her:

DET KONGELIGE KIRKE- OG UNDERVISNINGSDEPARTEMENT

London, 8. april 1941

Til pastor Johs. Karstad
Chenping, Honan, Kina

I statsråd hos Hans Majestet Kong Haakon den 13. des. i fjor ble det bevilget 50 000 pund som bidrag til det norske misjonsarbeidet i Afrika og Asia, fordelt mellom de forskjellige selskaper i forhold til virksomhetens omfang. Regjeringen fant å burde gi denne ekstraordinære bevilgning fordi forbindelsene mellom misjonsfeltene og hjemlandet var avskåret, og organisasjonene derfor er ute av stand til å komme frem til sine arbeidere med de nødvendige midler. Derved var risikoen stor for at det kunne oppstå en nødstilstand både for misjonsarbeiderne og deres virksomhet. Under disse omstendigheter fant regjeringen, til tross for de veldige krav som det under den nåværende situa-

sjon stilles til de økonomiske ressurser vi rår over, å måtte stille det nevnte beløp til disposisjon. Den gjorde det i forvisning om at den derved handlet slik den overveiende del av vårt lands befolkning ønsket den skulle handle i denne situasjon. Misjonsarbeidet har så rike tradisjoner, og har vært til så stor velsignelse både ute og hjemme, at det selv i disse vanskelige tider måtte søkes holdt oppe i den utstrekning som det var mulig. Dere som arbeider der ute på misjonsmarkene, kan være overtydd om at de der hjemme – tross alle vanskeligheter – tross det forferdelige trykk de daglig lever under, tross alle de ubehagelige ting som trenger seg inn på dem og opptar deres tanker – at de tross alt dette også tenker på dere, at de føler det sårt ikke å kunne gi dere den økonomiske støtte de pleier å gi. I disse tunge måneder som nå er blitt til et år, har de levd i uro og angst, men også i bønn og håp og gode ønsker for dere og deres arbeid.

Derfor skal dere ta imot de midler regjeringen har bevilget, som en gave, et offer fra det norske misjonsfolk, fra hele det norske folket, som under de nåværende forhold kun på denne måten, gjennom Kong Haakon og hans regjering, kan nå frem til dere med den støtte de ønsker å gi arbeidet.

Kirkedepartementet har etter at uttalelse er innhentet fra biskop J. A. Aasgaard i Den norsk-lutherske kirke i Amerika, nå fordelt bevilgningen mellom de enkelte selskaper og virksomheter. Til det arbeidet De leder: Det norske Lutherske Misjonsforbunds

virksomhet i Kina er bevilget 7 250 pund, som er sendt Dem herfra 4. april 1941 pr. telegram.

Måtte det bidrag vi har sett oss i stand til å gi, i noen grad lette de store vanskeligheter hvorunder arbeidet nå drives. Måtte det være som et lite streif av norsk vårsol over det daglige slitet. La det bære bud om at de der hjemme som nå lider under fremmed åk, at de ber om, at de håper og tror og venter på det godes seierrike fremgang i kampen mot alt som ondt er. På den tro er det også at Eders selvoppofrende arbeid er grunnet. Den tro og det håp binder alle nordmenn, dere og oss og de der hjemme, sammen i dag. Som de der hjemme vet at dere og vi vil være tro i vårt kall og bli på vår post, vil de også selv være det.

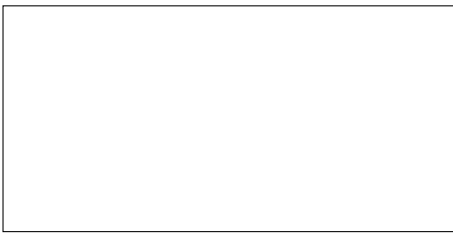
Jeg ber Dem motta for Dem selv og for alle Deres medarbeidere Hans Majestets Kongens og regjeringens hjerteligste hilsener og varmeste ønsker.

Ett ønske samler i denne tid alle som er norske og tenker norsk: Måtte det ikke gå altfor lang tid før vårt kjære fedreland er befridd fra undertrykkelsen og har fått sin fulle frihet igjen! Måtte den verden som går ut av krigen, i større grad enn den som slapp krigens redsler løs, være preget av det broderskap og kjærlighetens bud som dere har følt dere kalt til å gå ut i all verden med.

Gud signe vårt dyre fedreland...

Nils Hjelmtveit»

Forts. i neste nummer

B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:
Lov og Evangelium
Rolfnes,
5420 Rubbestadneset

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Barneleir Fossnes - Ungdomsleir Farris

24.-26. juni

Barneleir, t.o.m. ferdig 6. kl.

Denne leiren blir på Bibelskolen på Fossnes. Barn under skolealder må ha med seg noen voksne.

Påmelding: **Martin Fjære**,
tlf. 979 89 427

24.-26. juni

Ungdomsleir, f.o.m. ferdig 7. kl.

Denne leiren blir på Trettenes Leirsted ved Farris i Vestfold.

Påmelding: **Reidar Heian**,
tlf. 414 95 526

Mer informasjon:

Internett: www.nll.no, e-post: post@nll.no

Bibelskoleår? Se www.fossnes.info

www.nll.no

Sats & trykk:
DesignTrykk AS, Steinkjer
74 12 13 35